

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כִּי־טובים לדיך מיין:
 לרים שקניך טובים שמן חורב שמך על־כן עלמות אהבוך: משקני אחר־ך נרוצה
 הביאני תפלך תדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה לך מיין מישרים אהבוך:
 שחורה אני ונאנה בנות ירושלם באהלי קנר כיריעות שלמה: אל־תראני שאני
 שחחרת ששנפתני השמש בני אמי נחררבי שקני נטרה את־הנכרמים כרמי
 שלי לא נטרת: הגידה לי שאהבה נפשי איכה הרעה איכה תרביץ בצהר־ים
 שלמה אהיה כעטיה על ערבי תבריה: אם־לא תדעי לך תנסה בנשים צאי־לך
 בעקבי הצאן ורעי את־גדיתיך על משבנות הרעים: לססתי ברכבי פרעה דמיטיף
 בעימי: נאוו לתניך בתורים צנארך בתרוזים: תורי זהב נעשה־לך עם נקדות
 תכסף: עד־שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו: צרור המר ודודי לי בין שדי יליון:
 אשפל הפפר ודודי לי בכרמי עין גדי: הנה נפה בעימי הנה נפה עיניך יונים:
 הנה נפה דודי אף נעים אף־ערשנו רעננת: קרות בתינו ארונים רהיטנו ברותים:
 ב. אני תבאלת השרון שושנת העמקים: בשושנה בין החזים כן בעימי
 בין הבנות: בתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים בצל חמדי וישבתי ופריו
 מחוק לחכי: הביאני אל־בית הנין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשישות בפרדוני
 בתפוחים כִּי־חולת אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי
 אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אסתערו וואסתעוררו את־
 האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנה־נה בא מדלג על־ההרים מקפץ על־הגבעות:
 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה־נה עומד אחר פתלנו משגים מן־החלונות
 מציץ מן־החרכים: ענה דודי ואמר לי קומי לך בעימי יפתי ולכי־לך: כִּי־הנה
 הסתו עבר הגשם הלך הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור
 נשמע בארצנו: התאנה תנטה פניה והגפנים ספדר נתנו ריח קומי לך בעימי
 יפתי ולכי־לך: יונתי בתגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את־מראיך השמיעני
 את־קולך כִּי־קולך ערב ומראיך נאנה: אחר־לנו שעלים שעלים קטנים מתבלים
 כרמים וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: עד שנסות היום ונסו
 העללים סב דמה־לך דודי לצבי או לעפר האילים על־הרי כתר:

ג. על־משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אקומה
 נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא
 מצאתיו: מצאוני השמרים הסככים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: במעט שעברתי
 מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנו עד־שהביאתי אל־בית
 אמי ואל־חדר הורתי: השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה
 אסתערו וואסתעוררו את־האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן־המדבר בתימות
 עשן מקשת מר ולבונה מכל אבקת רובל: הנה משתו שלשלמה ששים גברים
 סביב לה מגברי ישראל: כלם אחזי חרב מלמדי מלחמת איש חרבו על־ירכו

מפחד בלילות: אפריזן עשה לו המלך שלמה מצצי הלכנון: עמודיו עשה כסף
 רסיחו זהב מרפבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: צאינה וראינה
 בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה-לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו:
 ד. הנה נסה בעיני הנה נסה עיניך יונים מבעד לצמחך שערוך קצור
 העוים שגלשו מטר גלעד: שניך קצור הקצובות שעלו מן-הרחצה שקלם מתאימות
 ושכלה אין קהם: כחוט השני שמחומיך ומדברך נאנה כפלת תרמון בקתך מבעד
 לצמחך: כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות אלף תסגן תלוי עליו כל שלטי
 הגבורים: שני שדיך קשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים: עד שימות
 היום (נסו המללים אלך לי אל-הר המור ואל-גבעת הלבונה: בלך נסה בעיני
 ומום אין קן: אחי מלכנון בלה אחי מלכנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש
 שניר ותרמון ממלכות אריות מתררי נמרים: לפכתני אחותי בלה לפכתני באסת
 מעיניך באסת זקק מצורניך: מה-יסו דדיך אחותי בלה מה-טבו דדיך מיין וריים
 שמניך מפל-בשמים: נפת מטפנה שפתותיך בלה דבש ותלב סתח לשונך וריים
 שלמתיך קריים לכנון: גן ו געול אחתי בלה גל ו געול מעין חתום: שלמתיך פרדס
 רמונים עם פרי מגדים קפריים עם-נרדים: גרך ו וכרפס קנה וקנמון עם כל-צאי
 לבונה מר ואתלות עם כל-ראשי בשמים: מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן
 לכנון: עורי צפון ובואי חמון הסיחי גני יזלו בשמי זבא דודי לגנו ויאכל
 פרי מגדיו:

ה. באתי לגני אחתי בלה אריתי מזרי עם-בשמי אכלתי יערי עם-דבשי:
 שמימי ייני עם תלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קול
 דודי דפק פתחי-לי אחתי בעיני יונתי תמתי שראשי נמלא-טל קוצותי רסיסי
 לילה: פשטתי את-פתנתי איככה אלבשנה רחמתי את-רגלי איככה אטנפם: דודי
 שלח ידו מן-החור ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי ונדי נטפו-מור
 ואצבעתי מור עבר על פסות המנעול: פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי
 יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתי ולא ענני: מצאני השמרים
 הסבבים בעיר הכוני סצעוני נשאו את-רדידי מעלי שמרי החמות: השבעתי
 אתכם בנות ירושלם אס-תמצאו את-דודי מה-תגידו לו שחולת אהבה אני: מה-
 דודך מדוד היתה בנשים מה-דודך מדוד שפכה השבעתנו: דודי צח ואדום רגול
 מרובה: ראשו כהם פו קוצותיו תלמלים שחרות כעורב: עיניו כיונים על-
 אפיקי מים רחצות בקלב ישבות על-מלאת: לחני בערוגת הפשם מגדלות מרקחים
 שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו
 עשת שן מעלמת ספירים: שוקיו עמודי שש מוסדים על-אדני-סו סראהו פלכנון
 בחור קארזים: חכו מממקים וכלו מתמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם:

ו. אנה הלך דודך היתה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד

לגנו לערוגות מבשם לרעות פגנים וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה
 בשושנים: יפה את רעיתי בתרצה נאנה כירושלם אמה פנדלות: הספי עיניך
 מגדי שהם הרהיבני שערך קעדר העוים שגלשו מן הגלעד: שניך קעדר
 הרחלים שעלו מן הרהצה שכלם מתאימות ושבלה אין בהם: קפלה הרמון בקתך
 מפעד לצמתך: ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת
 היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולקתה ראוה בנות נישארוה
 מלכות ופילגשים ונתלונה: מי זאת תנשקסה כמו שחר יפה בלבנה ברה פחמה
 אמה פנדלות: אל גנת אגוז נרדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחת הגסון
 הגזו הרמנים: לא נרעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב:

ז. שובי שובי השולמית שובי שובי ונחנה-בך מה-תחוו בשולמית כמחלת
 המחנים: מה-יטו פעמך בפעלים בת-נדיב חמוקי נרכיך כמו תלאים מעשה ירי
 אמן: שררך אגן הסהר אליהסר הנגן בטנה ערמת חטים סוגה בשושנים: שגי
 שדיך פשגי עפרים תאמי צביה: צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על-
 שער בת-רבים אסף כמגדל הלבנון צופה פגי דמשק: ראשך עליך ככרמל ובלת
 ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: מה-יטית ומה-נעמת אהבה בתענוגים: זאת
 קימתה דמתה לתמר ושדיך לאשפלות: אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו-
 נא שדיך באשפלות הגסון גרים אסף בתפוחים: וחךך פיני הטוב הולך לדודי
 למישרים דיבב שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה דודי נצא השדה
 גלינה בכפרים: נשכימה לכרמים נראה אספרתה הגסון פתח הסמדר הגזו
 הרמונים שם אמן את-דודי לך: הדודאים נהנו-גרים ועל-פתחינו פלי-מגדים
 תדשים גם-ישנים דודי צפנתה לך:

ח. מי יתנה קאח לי יוגג שדי אמי אמצאה בחוץ אשקה גם לא-יבנו לי
 אנהגה אביאך אל-בית אמי תלמדני אשקה מינו תרקה מעסיס רמני: שמאלו
 תחת ראשי וימינו תסבקיני: השבעתי אתכם בנות ירושלם מה-תעירו ומה-
 תלכרו את-האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן-המדבר מתרפקת על-דודה תחת
 תפסות עוברתיה שמה חבלתך אמה שמה חבלה ולדתך: שימני בחותם על-לבך
 בחותם על-ורועך פי-עזה כמנת אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי אש
 שלהכתיה: מים רבים לא יוכלו לכבות את-האהבה ונהרות לא ישטפוה אס-ימן
 איש את-פל-הון ביתו באהבה בוז יבזו לו: אחות לנו קטנה ושדים אין לה
 מה-נעשה לאחותנו ביום שידבר-בה: אס-חומה היא גבנה עליה טירת כסף ואס-
 דלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי כמגדלות או הייתי בעיני
 כמוצאת שלום: כרם הנה לשלמה כבעל הטון גמן את-הכרם לנטרים איש יבא
 כפריו אלף כסף: פרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את-פריו:
 היושבת פגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני: ברת ודודי ודמה לך לזבי
 או לעפר האילים על הרי בשמים: